

گفتگو با پیش‌کسوت ورزش دوومیدانی
که بیش از ۶۰ سال سابقه مربیگری دارد

دایره المعارف دوومیدانی استان

سمیرا منشادی - محمدرضا صابری از پانزده سالگی که استعدادش را در زمینه دوومیدانی کشف کرده تا امروز که نود و پنج سالگی را پشت سر گذاشته، لحظه‌ای از ورزش غافل نبوده است. اوسال‌های عمرش را بر سر رشد و توسعه ورزش به خصوص دوومیدانی گذاشته است. استاد صابری در ماده ۸۰۰ متر با یک دقیقه و ۵۷ صدم ثانیه در سال ۱۳۲۸ رکورددار است، اما بیشترین فعالیت او در زمینه گسترش ورزش و مربیگری در زمینه دوومیدانی است و به گفته بسیاری، باید طول مدت مربیگری این استاد با سابقه دوومیدانی در کتاب گینس ثبت شود، زیرا او بیش از ۶۰ سال سابقه مربیگری را در کارنامه خود دارد. او همچنین در کارنامه کاری‌اش بیش از ۲۵ سال ریاست هیئت دوومیدانی استان، ۲۰ سال ریاست انجمن دوومیدانی آموزشگاه‌های خراسان و سابقه ۲۰ سال تدریس در دانشگاه فردوسی را دارد. خدمات این پیش‌کسوت دوومیدانی تنها در زمینه استعدادیابی و ترویج ورزش نیست، بلکه او بیش از ۳۰ پیست دوومیدانی را در استان خراسان و حتی در شهرهای دیگر کشور مان‌طراحی کرده و ساخته است. بهانه نصب پلاک افتخار بر سر در منزل این پیش‌کسوت ورزشی با او گفتگو کردیم.

رکورد رکورد دار باشکستم

دویدن را از همان دوران کودکی بسیار دوست داشته، امادر عالم کودکی آن را به چشم یک ورزش نگاه نمی‌کرده و تصورش را هم نمی‌کرده است که روزی به عنوان صاحب رکورد دوومیدانی کشوری شناخته شود اما آنچه او را از سایر هم‌بازی‌هایش جدا می‌کرده، سرعتش در دویدن بوده: «آن زمان که بچه بودیم، بیشتر مواقع برای بازی و تفریح با دوستانم به باغ ملی می‌رفتیم. بازی‌ها بیشتر حالت تکاپو و دویدن داشت؛ مثل هفت‌سنگ، قایم‌باشک، الک‌دولک و... در این بازی‌ها هنگامی که نوبت می‌شد تا دوستانم را پیدا کنم یا بگیرم‌شان، آن قدر سریع عمل می‌کردم که آن‌ها قدرت عکس‌العمل نداشتند. در آن زمان فوتبال هم بازی می‌کردم که در این بازی هم بازیکن دهنده‌ای بودم و سرعتم از سایر بازیکن‌ها بیشتر بود.»

در دوران تحصیل نیز این اشتیاق برای ورزش کردن در او وجود داشته، حتی به خاطر ورزش گاهی از کلاس درس هم گذشته است. او پانزده سالگی‌اش را نقطه عطفی در زندگی ورزشی‌اش می‌داند و در این زمینه برایمان توضیح می‌دهد: «در دوران تحصیل گاهی شیطنتم می‌کردم و برای ورزش‌اش کلاس‌ها غیبت می‌کردم. یک روز که برای دیدن بازی‌ها به ورزشگاه سعدآباد رفته بودم، دیدم مسابقه دوومیدانی است و یک نفر برنده شده است. رفتم پیش مربی تیم و از رکورد او پرسیدم. او گفت ۸۰۰ متر را در ۲ دقیقه و ۱۵ ثانیه دویده است. گفتم حاضرم با برنده شما مسابقه بدهم و رکورد کمتری را ثبت کنم. او گفت امروز برنده ما مسابقه داشته و خسته است. فردا به

اینجا بیا تا با هم مسابقه بدهید. فردای آن روز میان ما دو نفر مسابقه‌ای برگزار شد که توانستم رکورد او را بشکنم و ۸۰۰ متر را در دو دقیقه و سه ثانیه بدم. بعد از اتمام این مسابقه، مربی بسیار تشویقم کرد و گفت از فردا برای تمرین به زمین ورزش سعدآباد بروم و با سایر ورزشکاران دوومیدانی تمرین کنم.»

زندگی ورزشی

یک اتفاق ساده سبب می‌شود که استاد صابری زندگی جدیدی را در زمینه دوومیدانی آغاز کند و تا امروز نیز آن را ادامه بدهد. او در سال‌های بعد در مسابقه‌های بسیاری شرکت می‌کند که به گفته خودش، بیشتر عناوینش مقام دومی است و چند مقام اولی در مسابقات کشوری: «در مسابقات دوی امدادی المپیک هم به همراه تیم ایران شرکت کردیم که در آن زمان توانستیم مقام اول تیمی را به دست بیاوریم. بیشتر مقام‌هایم در قالب تیمی است که شامل مقام اولی مسابقات کشوری، جهانی یا المپیک بوده است.»

سعدآباد تنها مکان تمرینم بود

در دورانی که پیش‌کسوت ورزش دوومیدانی کارش را شروع می‌کند، تنها زمین تمرین برای دوومیدانی، زمین سعدآباد یا همان ورزشگاه تختی کنونی بوده است: «آن زمان یک زمین تمرین داشتیم که با زمین فوتبال یکی بود و همیشه بین فوتبالی‌ها و دوومیدانی‌ها برای

یک روز که برای دیدن بازی‌های ورزشگاه سعدآباد رفته بودم، دیدم مسابقه دوومیدانی است و یک نفر برنده شده است. رفتم پیش مربی تیم و از رکورد او پرسیدم. او گفت ۸۰۰ متر را در ۲ دقیقه و ۱۵ ثانیه دویده است. گفتم حاضرم با برنده شما مسابقه بدهم و رکورد کمتری را ثبت کنم.